

О. Г. Мукомела

Михайлюк Андрій Семенович

МИХАЙЛЮК Андрій Семенович (17(30). 11. 1911, с. Германівка, нині Обухів. р-ну Київ. обл. – 24. 10. 1937, Київ) – поет, перекладач. Навч. у Київ. електромех. технікумі (1926–27). Член літ. організації «Нова генерація», 1928 дебютував віршем в однойм. журналі. Працював у ред. газет Чернігова, Києва, Харкова, зокрема у виіз. ред. «Вістей ВУЦВК» (1930–34). Для поезій М. характерні увага до соц. тематики, уславлення патріотизму, героїки праці. М. не погоджувався із настановами футуристів щодо «раціоналізації поезії», вилучення з неї емоційності та психологізму. Нар.-пісен. мотивами приваблює його інтимна лірика (вірші «Вітряно», «Бахмач», «Дачна, 41»). У зб. «Кінець ідилії» (К., 1933) вміщено найзначніший твір М. – однойм. поему про складний і суперечливий період колективізації. Переклав українською мовою поему М. Некрасова «Кому на Русі жити добре?» (1934). 11 вересня 1937 заарешт., 23 жовтня того ж року за звинуваченням в участі в контррев. укр. націоналіст.-терорист. організації засудж. до розстрілу. Реабіліт. 1957.

Основні твори

Вірші. 1932; Сонячний день. 1936; Поезії. 1959 (усі – Київ).

Рекомендована література

1. Кацнельсон А. Андрій Михайлюк // Михайлюк А. С. Поезії. К., 1959;
2. З порога смерті.

Бібліографічний опис:

Михайлюк Андрій Семенович / О. Г. Мукомела // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64929>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).